

vreme; komej je en dan lepó, že pride vihar, dež in toča. Že se spet sliši iz nekterih krajev, de krompir gnije. — Na Dunaji se je spet kolera začela, — pa temu se ni čuditi, kér je gotovo, de ta ptujka se bo v naših deželah ravno tako vdomačila, kakor so se nekaj kozé, ošpice, francozje i. t. d. — Za pavolo (bombaž) bo létas hudo prédlo; na Amerikanskim od kodar jo nar več pride, je lani slabo donesla, in tudi letašnja merzla spomlad ne obeta boljšiga pridelka, — pavolnato blagó bo tedaj v ceni gotovo poskočilo. — Tudi v Salzburgu je vpeljala mestna soseska pasji davek, po katerim se ima za vsaciga psa vsako léto po 2 gold. v srenjsko kaso plačevati. Tudi v Prešburku se pripravljajo k temu davku, po katerim se zamore vsaka srenja za svoje potrebe nektere goldinarje na léto pridobiti. — V Parizu se je unidan poveterni brodnik „Poitevin“ s svojim konjem visoko v zrak podal. Konj je z zavezanimi očmi na podpasih visel pod oblám (balónam); gledavcov je bilo vse polno, dokler je v zraku zginil; pa srečno je spet nazaj prišel. — Graška mestna srenja je za barko, ki bo imé „Raddecki“ dobila, 1000 gold. podarila. — Ni davnej kar je hotel mlad človek iz neke bukvtiskarnice v Parizu, Walker po iménu, Napoljona ustreliti. Pa zasačili so ga poprej, preden je hudodelstvo dopernesel. Vse je sam obstal; zdravniki pa, kateri so njegovo dušno zmožnost preiskali, pravijo, de ni pri pravi pameti. — Kaj se bó s tistim hudodelcem zgodilo, ki je hotel Pruskiga kralja ustreliti, še ni znano. — Boj med Bulgarcí in Turki se še ni pomiril. Bulgarski narod je hraber, šteje okoli 6 milijonov duš, in vse je serdito na zatiravce. Tukajšni Turki se strašno bojé, kér mislijo, de Serbi ta punt podpirajo ali pa clo Rusi. Ako je to res, de jih Serbi podpirajo ali pa de je Rusam ta punt ljub, zna to za Turčijo nevarne nasledke imeti, kér je znano, de je Turško cesarstvo že zlo piškavo. De bi pa Rus na skrivnim predelječ v Turčijo ne segel, je treba, de naša vlada pazljivo sledí vse prigodbe téh krajev.

Smešna pa resnična prigodba.

Ni davnej, kar je nek vojvoda na Nemškim popotoval in v mestu N. svoje 3 kočije od kovača preiskati dal: ali ni nikjer nič polomnjeniga? Kér kovač ni nič polomnjeniga za popraviti najdel, gospod je pa vunder rajtingo tirjal, jo je kovač (prisiljen) takóle naredil: „Zató, de sim pod kočijo zlezal 4 groše; od zadej spet nazaj 8 gr.; zató de sim se dvakrat na glavo udaril 2 gr.; 1 žebelj pribil 4 gr.; kér sim se na perst vdaril 2 gr.; za žganje 7 gr. in za zapitek (Trinkgeld) 16 gr. — v vsim skupej 1 tolar in 16 grošev. — Take rajtinge vojvoda še nikdar ni dobil, se je smejal in je ukazal, de naj se mu še enkrat toliko plača, kar rajtinga znese.

Smertno oznanilo.

V Ljubljani sta umerla te dni dva véra možá, namreč g. Dr. Kleindienst, eden nar bolj učenih in bistrih pravdosrednikov (dohtarjev pravíce) — in pa g. Bayer, med Ljubljanskimi kovaškimi mojstri edini v Dunajski živinozdravniški šoli poterjeni kovač in konjski zdravnik.

Dopisúmu ***E. v Gracarci. *)

Vi se hvalite v 191. listu Gracarce, de pri naberi za spominek rajnciga g. prof. Kersnika niste „vage v roko vzeli“ in niste pretehtovali, ali mu gré spominek ali ne, ker še drugi slavniši možje nobeniga spominka nimajo. Visoka milost, katero ste zares v tem skazali!! Ali tudi jez vém, de možje kakor Valvazor in drugi zaslužijo domovinski spominek, in milo je, de ga še nimajo. Pri naberi za Kersnikov spominek pa se ne govori za narodski spominek, ampak le za znamenje hvaležnosti in spoštovanja, ki ga hočejo poslednji in nekdanji učenci svojimu nepozabljivimu učeniku na grob postaviti.

Ali nam mislite tudi to braniti? Nikar si ne prizadevajte; vse Vaše obrekovanje je zastonj. Ker pa družiga ne morete nič storiti, tak saj tudi ne grenite nekdanjim učencam rajnciga to napravo s svojo neslano pisarijo. Če lih rajnki ni bil v versti tistih mož, katerih slava se po svetu razlega, je bil vunder serčno ljubljén in visoko spoštovan učenik skoraj skozi pol stoletja v naši domovini in nar menj dve tretjini omikanih Krajncov so bili njegovi učenci. In kaj ti bi ne smeli brez vaše krivične „vage“ rajncimu spominka na grob postaviti?! Dajte mertvim saj pokoj v grobu — in nikar ne oskrunite občutkov hvaležnih in udanih učencov!

V Ljubljani 14. julija 1850.

Dr. Klun,
nabiravec doneskov za Kersnikov spominek.

3. zvezek slovenske gerlice,

(slovenskih pesem z napevi)

od slovenskiga družtva v Ljubljani na svitlo dajane, je prišel ravno zdej od slavniga gospoda Riharja v red djan na svitlo. Gosp. udje v Ljubljani so naprošeni, ga v pisarnici pri g. Brusu brez plačila sprejeti; gosp. udam po deželi se bo po pošti poslal. — Kdor ta zvezek kupiti želi, ga dobí pri g. Blazniku za 15 kraje.

*) Pretečeni teden je znani telegraf iz Ljubljane v Novo mesto, in iz Noviga mesta v Ljubljano spet veliko opraviti imel. »Gracarca« je v listu 191. in 192. spet polna starih zvijač in laží iz Ljubljane in Krajnskiga. Mi bi ne bili ne z besedico opomnili te nesnažne pisarije, pa kér so se ti »prijatli domovine« spet od ene druge strani pokazali, de še mertvim ne dajo mirú v grobu, vzamemo pričijoči sostavek v »Novíce« s to opombo, de — kér v »Novících« ni za noben drugi spominek, kakor za Prešernov in Kersnikov, povabilo razglašeno bilo, morata le Prešern in Kersnik tista možá biti, katerih »ohne eigentliche Berühmtheit« noče dopisún ***E. na vago djati. »Welche Grossmuth — die muss man loben« mu bo Bertram zapel. Vred.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	13. mal. serp.		8. mal. serp.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik pšenice domače	2	—	2	9
1 » » banaške	—	—	1	54
1 » » turšice	—	—	1	27
1 » » soršice	—	—	1	38
1 » » reži	1	30	1	27
1 » » ječmena	1	20	1	20
1 » » prosa	1	20	1	18
1 » » ajde	1	27	1	23
1 » » ovsa	1	—	1	—